

Ranec plnej písni

František Nedvěd

Já nosila jsem v sobě tajný přání
když Františkovi aplaudoval šál
zpívat s ním a třeba do svítání
všechny písně, které on by znal...

Ten diblík dneska diblíkem už není
a pořád zpívá jako o život,
na tom se už sotva něco změní,
když zkusíme to podle stejných not.

R: My dva a s námi ranec plnej písni
co se za ty roky posbírál
kdo jako my dva po životě žíznil
sám barevný šál v rukách prostírá.

My dva a s námi požehnaně křížků
ráno se vždy půjdeme poklonit
naše sny už nabírají výšku
vždyť stačí dlaně větru nastavit...

Já hladila mu často zlatý vlasy
a loudila o jeden pohled víc,
když zpívá, tak proč od rosy mám řasy
a ruměnec mi přebarvuje líc...

Ta malá holka ke zpěvu má vlohy
a úsměv, kterej umí čarovat,
tak čert vem' její trochu krátké nohy,
hlavně, když se na nich může stát...

R: My dva ...

Tréma zase hlasivky nám svírá
a píseň zní jak vítr v údolí,
ať nás nikdy neopustí víra
a co chce, ať si říká okolí...

R: My dva...